

ningen, er sat for knapt, og med Hensyn dertil troer jeg, at jeg i Grunden har Indenrigsministerens egen Autoritet for mig, idet denne Termin jo er sat paa den Tid, da Lovforslaget oprindeligt blev indbragt. Men jeg maa derhos tillige fremhæve, at vi med Hensyn til flere af de i § 48 omhandlede Forhold ere temmelig vanskeligt stillede; ogsaa derfor forekommer det mig, at Valget af Udtrykkene er af saameget desto større Betydning. Der tales i Paragraphen blot om Ligningerne, men Meningen kan jo dog ikke blot være den, at Ligningerne skulle samles. Lad mig for at det Hele skal blive klarere, holde mig til et enkelt Forhold, f. Ex. Forholdet med Hensyn til Thing- og Arresthuse. Meningen af Paragraphen maa jo med Hensyn til dem aabenbart være den, at den Forpligtelse, der efter Forordningen af 5te April 1793 og senere Love paaligger Jurisdictionerne til at staae flige Bygninger tilveie paa en saadan Maade, at de skulde gjøre det Formaal, som derved haves for Die, nu maa gaae over paa Amtterne. Her er altsaa, med andre Ord, Spørgsmaal om Forhold, som piansynligt ikke ere reent communale, og som derfor ikke blot vedkomme Indenrigsministeren; de maae aabenbart ogsaa vedkomme Justitsministeren. Det er dog ganske klart, at, naar Ligningerne samles og Eiendomsforholdene omdannes, saa maa ogsaa med det Samme det egentlige Grundlag for de ældre Jurisdictioners Forpligtelse med Hensyn til Thing- og Arresthusene forsvinde, og hele Forpligtelsen til at staae saadanne Bygninger tilveie og Alt, hvad dermed staaer i Forbindelse, som har en bestemt Hjemmel i Lovgivningen, og ved hvis Gjennemførelse Administrationen har en meget stor Magt — fjøndt den naturligviis altid maa conferere med Amtsrådet derom — maa da i Virkeligheden falde paa Amtet. Dette er da Forhold, hvorom Justitsministeren aabenbart fremtidigt maa forhandle med Amtsrådet; idetmindste kan jeg ikke tænke mig, at Lovforslagets Gjennemførelse kan medføre noget

andet Resultat. Det er dernæst paa den anden Side ogsaa aldeles klart, da vi jo her aabenbart kun have med Landet at gjøre, at det Fællesskab, der nu er tilstede mellem visse Landjurisdictioner og Kjøbstadsjurisdictioner, ikke ved Lovforslaget kan blive forandret for Kjøbstadsjurisdictionerne. Forholdet kan jo kun blive det, at istedetfor Herredsjurisdictionerne træde nu Amtterne, medens Kjøbstæderne maa staae aldeles usforandret. Og dette gjælder naturligviis ikke blot med Hensyn til Arrest- og Thinghuse, men det maa ogsaa gjælde med Hensyn til Sygehuse, kort sagt med Hensyn til ethvert Fællesskab, der har fundet Sted mellem Kjøbstadsjurisdictioner og enkelte Dele af Amtterne. — Med Hensyn til det meget omtalte Forslag under Nr. 25, § 19 til § 44, vil jeg endnu blot tillade mig den Bemærkning, at selve dets Redaction, som jo iøvrigt naturligviis kan forbedres, viser, at det ikke forudsætter som nødvendigt, at ethvert Forhold, med Hensyn til hvilket Afstemningen har faaet det Udfald, at Stemmerne staae lige, saa at der altsaa har fundet en Forkastelse Sted, igjen vil komme frem til næste Møde. Der vil saaledes vistnok ikke være nogen Vanskelighed ved at faae vedtaget at give Forslaget en nærmere Bestemmelse i den Retning, som den ærede Minister antyde. Et andet Spørgsmaal, der ogsaa kan komme under Overveelse, hvis dette Forslag vedtages, er, saafremt Thinget og Ministeren maatte foretrække det, om ikke Sagen i bestige Tilfælde kunde indstilles til Indenrigsministerens Afgjørelse. Hvad jeg kun bestemt maa hævde, det er, at man i saadanne Tilfælde, hvor man trænger til en Afgjørelse, ogsaa virkelig maa have en Bestemmelse, hvorved en saadan Afgjørelse kan naaes. Man behøver ikke derfor at frygte for, at den foreslaaede 'extraordinaire Regel' vil komme til Anvendelse uden Nødvendighed.

Larsen: Jeg skal med Hensyn til den høitærede Ministers Endringsforslag under Nr. 30 til § 49 angaaende Fordelingsmaaden